

Cum vad eu lumea

De Peter Temesburger (Pseudonim)

O scurta introducere:

Taoistul Soshi(Zhuangzi) se adresa prietenului sau cind se apropiara de malul unui riu: Cit de fericiti si indestulati par acesti pesti in apa! Prietenul sau raspunde: "Tu nu esti peste. De unde poti tu sti daca pestii sint fericiti?" "Tu nu esti eu, raspunde Soshi, de unde poti tu sti ca eu nu stiu daca pestii sint fericiti sau nu ? » Kakuzo Okakura

Cum venira amintirile

Daunazi am primit un e-mail din Timisoara, Romania, tara in care m-am nascut. E vorba despre un oras pe care l-am parasit cu multi ani in urma pentru a merge intr-o „lume mai buna” in care sa-mi petrec restul zilelor. Demult nu mai eram pe atunci tinerel. Intre timp au trecut aproape 30 de ani, eu traiesc demult in „lumea mai buna”, imi merge bine, am de toate, sint relativ sanatos, dar nu ma simt cu adevarat „acasa”. De unde si de ce aceasta neintemeiata senzatie ?

Cu ocazia colectiei de fotografii care am primit-o ca anexa la E-Mail am privit orasul Timisoara, cu mare atentie, atentie care pe vremea vietii mele in acel oras imi lipsea cu totul. Se parea ca este ceva foarte normal sa traiesti in Timisoara si nu am avut senzatii deosebite de mindrie sau apartenenta deosebita.

Credeam ca aici, unde traiesc acum, sint „acasa”. Aici in Germania eram foarte ocupat cu munca mea pentru a putea sa urc pe scara sociala. Mi-am pus deodata intrebari pe care in acesti ani petrecuti aici niciodata nu mi le-am pus. Este acesta a doua patrie aici in Germania si patria mea initiala, acolo in Timisoara, a doua patrie? Este posibil sa ai doua patrii? Sau sint ambele notiuni numai iluzii create de noi, oamenii?

Pe vremea cind traiam in vechea mea patrie, niciodata nu mi-am pus intrebarea in fond ce astept deosebit in noua patrie, in afara de o viata mai imbelsugata, mai buna. La Timisoara m-am nascut, am devenit tina, r apoi adult si am trait mare parte din cea mai frumoasa faza a vietii unui om, tineretea. Mi-am dat seama de ce nu m-am intors niciodata in patria mea in Timisoara. Acolo am lasat ceva foarte important pentru mine, cece nu mai pot regasi niciodata. Tineretea mea. Aceasta asa-numita a doua patrie a fost patria stramosilor mei sau a stramosilor. A mea nu a fost si nu va fi niciodata!

Cind am privit fotografiile, venira deodata amintirile. Amintirile vietii pe care am trait-o de demult acolo. Primii 10 ani din viata mi se pareau in ceata caci erau

anii de copilarie , dar apoi ani pina la virsta de 47 de ani apareau tot mai distinct si clar in amintire.

Au aparut deodata case, strazi, parcuri, cartiere, pieti si locuri de care se legau o sumedenie de amintiri. Apareau o sumedenie de nume de persoane, de intimplari, demult uitate. Asa cum alegeam pozele una dupa alta veneau si amintirile pe rind si apareau oamenii. Mai am astazi o legatura cu aceasta viata de atunci? Ce ma leaga astazi de acest trecut?

Am inceput sa compar multe din ce in ce mai des si aceste comparatii imi dadeau din ce in ce mai mult de gindit. De ce spunem asta, de ce gindim sau procedam asa si nu altfel. Desigur ca acestea sint avantajele batrinetii. Tinerii nu isi pun astfel de intrebari precum si noi pe atunci nu n-i le-am pus. Lucruri mici si fara importanta care pina acum nu m-au impresionat deosebit, mi se par tot mai importante. In general nu mai accept orisice fara sa intreb de la inceput de ce?

Inapoi la Patriile noastre. Este de mirare ca nu ma intereseaza viata de astazi in Romina. Nu ma intereseaza pretul zarzavatelor si al cartofilor pe piata si nici daca se gaseste telina sau nu. Multi din concetatenii mei din Romina se intereseaza intensiv pentru asemenea nimicuri. Nu ma intereseaza daca tiganii din periferia Timisoriei isi construiesc vile cu turnuri din aur din banii dobinditi din cersetorie sau furati in Germania.

JF Kennedy a spus sa nu ne punem permanent intrebarea ce ne da patria, ci mai mult ce dam noi patriei. Este patria locul unde ne-am nascut sau locul unde traим? Poate fi notiunea de patrie definita prin faptul ca esti mai fericit sau mai putin fericit intr-un loc sau altul?

In aceasta carte incerc sa raspund la nesfirsitele intrebari pe care mi le pun eu insumi. Intr-o anumita perioada unele lucruri sunt mai importante ca altele, in alta perioada prioritatea se schimba din nou, si asa se inoieste permanent totul si se invecbeste sau intinereste din nou.

Intre timp am devenit constient ca de fapt traим aproape exclusiv din amintiri. Prezentul poate nici nu il prcepem cu adevarat. Nici nu avem timp sa ne ocupam prea mult cu prezentul, caci prezentul dureaza, dupa spusele savantilor, fizic si psihologic, poate numai 1,4 secunde.

In cartea mea sint obligat sa respect o anume cronologie a intimplarilor. Unii se vor intrea ,” ce ma intereseza viata lui Peter Temesburger?” La asta m-am gindit si eu cind am inceput sa scriu si mi-am spus:

Sa las aceste amintiri sa treaca peste mine ca un vis si sa le uit apoi pentru todeauna? Aceasta viata pe care o traiesc nu am trait-o singur ci impreuna cu o multime de oameni. Au fost intimplari reale pe care le-am trait impreuna cu altii. Cu ce drept le las uitarii? Aceste realitati de atunci le-am trait si percept altfel ca astazi. Daca nu mi-as aminti de nimica atunci nimeni nu isi va aminti de mine si daca nu voi scrie despre altii acestia vor dispere in negura uitarii pentru todeauna.

Bineinteles ca pentru unii cititori, un anumit oras Timisoara , in tara Romania unde pentru mine a inceput totul, precum si stilul de viata de acolo, le vor apare straine, la fel ca si simtamintele si amintirile mele, dar multi care vin de acolo sau mai traiesc azi in Timisoara, vor intelege nostalgia mea si vor retrai impreuna cu mine aceste amintiri.

Winston Churchill a spus multe lucruri intelepte. Printre altele, citez in traducere: *"Libertatea cuvintului are dezavantajul ca de multe ori se spun prostii, neadevaruri, uritenii, rautati. Daca insa luam totul impreuna, sintem hotariti sa acceptam aceste dezavantaje, decit sa renuntam la aceasta libertate."*

Ma-m asezat la calculator si m-am hotarit sa depan acest film al amintirilor, asa cum au rasarit in mine privind fotografiile din Timisoara si din lume. Au iesit urmatoarele:

Va urma